

Stokholmas un Upsalas mācītāja Kārļa Žola ceļavārdi šai nedēļai

13. decembrī

Adventa laiks ir jau pāri pusei. Pavisam skaidri tuvojas Ziemassvētki. Domāju, mēs visi jūtam, ka šis advents atšķiras no iepriekšējo gadu adventa laika noskaņām. Viss šis gads ir bijis savādāks, nekā viss, ko esam pieredzējuši iepriekš. Arī šie Ziemassvētki būs savādāki. Bet varbūt esam bijuši par daudz pieraduši pie lietām, kas patiesībā ir nepastāvīgas, arī pie kādu tradīciju pildīšanas, kas patiesībā nepalīdz mūsu izaugsmē. Un varbūt šī gada krīzes situācijas ir devušas nepieciešamus satricinājumus, lai kaut kas patiesi mainītos mūsu pierastībā. Jā, tas notiek sāpīgi. Bet varbūt savādāk nebija iespējams, jo tieši caur sāpēm veidojas jauna gudrība.

Šobrīd daudzi no mums jūt nemieru dvēselē, kādi no mums domā un jūt, ka aiz šo gadu iezīmējušā vīrusa stāv vēl kaut kas cits, ka notiek kādu spēku cīņa, kas izmanto šo vīrusu. Nevaru adekvāti spriest, tieši cik šajā domā ir patiesības, un tas nav mans mērķis. Tomēr arī esmu pārliecināts, ka aiz visa ārējā – arī, protams, ārējās dzīves krīzēm stāv dziļāki procesi, kurus izprast visbiežāk mums vienkārši nav lemts. No citas puses raugoties, pats šis laiks, kurā dzīvojam, mūs aicina vairāk, dziļāk ieskatīties mistērijās, kas norisinās pāri mums, bet ir arī saistītas ar mums.

Jā, Radītājs mūs ir radījis ar mērķi izpaust Sevi. Mēs to varam sajust savas intuīcijas dzīlēs. Īpaši šajā tumsas un aukstuma laikā es sajūtu uzdevumu ieklausīties dziļāk savā intuīcijā, kas mani aicina atteikties no savtīguma, jo tā es atrodu gaišumu pasaules krīzēs un tumsā.

Šis ir gaismas atgriešanās gaidīšanas laiks - laiks, kad mēs gaidām arī lielākas gaismas nākšanu, nekā tā, ko dod saule - laiks, kad apzināties, ka esam sliekšņa situācijā, tādā kā tunelī starp bijušā un to, kas vēl jāsatop. Tā sevi atklāj Radītājs. Gaisma dzimst tumsā. Tieši tumsā. Neviena patiesa dzimšana, patiesa radīšana nav viegla. Ceļš, arī tas ceļš, kurā esam šobrīd - no tumsas uz gaismu, visticamāk, ir sāpīgs...

Tādēļ, arī iedziļinoties tumsā un to izdzīvojot, es centīšos visu, ko daru, domāju un saku, tomēr piepildīt ar prieka pilnu apjausmu, ka neskatoties uz visām tumsas izpausmēm, gaismai ir lemts atgriezties.